

under streng og effektiv international kontrol. Det er en ganske vidtgående sætning.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på området, hr. Jørgen Estrup, ikke kan være til stede i dag, skal jeg blot kort sige på Det Radikale Venstres vegne, at vi med stor glæde konstaterer, at det nu er lykkedes at nå frem til det tidspunkt, hvor Danmark kan ratificere og tiltræde aftalen om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger.

Det er en god dag – en god dag for freden og en god dag for de fremtidige ordnede forhold i verden. Så derfor et stort ja og et ja tak fra Det Radikale Venstre.

Annette Just (FP):

Allerede for tre år siden stod samtlige danske partier på Den Himmelske Freds Plads i Peking og demonstrerede mod atomprøvesprængninger i Kina og Frankrig.

Det var Enhedslisten, der havde fået udstyret os alle sammen med nogle fine T-shirts med sådan nogle fine atombomber på, og så stod der »non« – det stod også på kinesisk nedenunder; det vil jeg ikke gentage.

Fra den dag var jeg sikker på, at samtlige partier i Danmark var enige i, at vi skulle stoppe atomprøvesprængningerne, og at vi ville tilslutte os FN's totale stop, et altomfattende forbud. Derfor – er jeg lige ved at sige – er dette blot en gentagelse. Naturligvis støtter Fremskridtspartiet, hvad vi har sagt i så lang tid.

Keld Albrechtsen (EL):

Også Enhedslisten deler den glæde, som de andre partier allerede har givet udtryk for: at det trods alt er lykkedes at nå frem til denne traktat og forhåbentlig også på en sådan måde, at den kommer til at træde i kraft.

Det var jo ikke mindst de ganske forfærdelige franske prøvesprængninger i Stillehavet og tilsvarende planer i Kina, som bragte denne sag på spidsen, som fru Annette Just også var inde på for et øjeblik siden, også i Beijing.

Det eneste, som jeg synes kan dryppe en dråbe malurt i bægeret, er, at det ikke er lykkedes at få løst det indiske problem, den indiske indvending. Man må jo forstå – det håber jeg også ministeren gør – at der bag Indiens modvilje mod denne traktat ligger et reelt problem, nemlig det, at lande som Frankrig og USA, formentlig også Kina og Storbritannien, i øjeblikket dog

næppe Rusland, er i stand til at fortsætte udviklingen af kernevåbensystemer på baggrund af simulerede prøvesprængninger. Altså man kører nu over på edb-tests, og det siges blandt eksperter at være tilstrækkeligt til udvikling af nye generationer af atomvåben.

Et land som Indien ser derfor foran sig en situation, hvor man i en Nord-Syd-konflikt altså har et magtmonopol i Nord, hvor man fra de nordeuropæiske og amerikanske stormagters side ønsker at bevare dette monopol, og den tredje verden må så ikke få lov til tilsvarende at have atomvåben.

Jeg siger ikke, at Indiens position er en berettiget position, for ingen er efter min mening berettiget til at have atomvåben, men den er forståelig, for set fra Brasilien, Indien og andre af tredjeverdens stormagter kan det ikke i længden være acceptabelt, at de oprindelige atommagter fortsætter udviklingen af atomvåbenene og fastholder det magtmonopol globalt set, som bygger på disse atomvåben.

Så man må altså sige, at desværre løser traktaten ikke dette indbyggede problem, og jeg håber, det er noget, som ministeren er opmærksom på, og som man vil arbejde videre med, også hvis det bliver nødvendigt at indkalde til en ny konference om sagen.

Men alle disse bemærkninger til trods vil jeg igen understrege, at det er en glædens dag, at vi kan få denne traktat ratificeret.

Arne Melchior (CD):

Kun en tåbe frygter ikke nuklearvåben. CD medratificerer for fuld udblæsning og med glæde.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Hr. Søvnal rejste spørgsmål om de såkaldte subkritiske forsøg, tror jeg den rigtige betegnelse er, som USA har gennemført i 1997. Det er underjordiske sprængninger, som ikke når det kritiske niveau, hvor der er tale om kernevåbensprængninger.

Ifølge den amerikanske administration er disse subkritiske prøvesprængninger i fuld overensstemmelse med alle forpligtelser i CTB-traktaten. Formålet er at varetage nødvendig sikring af våbenbeholdningerne. Det er et emne, som vi kan komme nærmere ind på under udvalgsdrøftelserne, hvis det ønskes.

Jeg må så gøre opmærksom på, at det er en forudsætning for, at traktaten kan træde i kraft, at 44 nærmere angivne lande har undertegnet.